

Skryté dejiny štyridsiateho verša – číslo tridsaťdva

Ezechiel číslo trinásť

Jeff Pippenger

2026-10-02

Varovným posolstvom v knihe Ezechiel je „znamenie obliehania“. Keď sa obliehanie začalo, Ezechielovej manželke nastala smrť a Ezechiel dostal príkaz nesmútiť nad jej smrťou. Jej smrť spolu s tým, že za ňou nesmútil, symbolizovala obliehanie a blížiac sa zničenie Jeruzalema. Jeho činy a jej smrť predstavujú varovné znamenie, ktoré je predobrazom budúceho varovného znamenia ustanoveného Ježišom ako „ohavnosť spustošenia“.

Keď teda uvidíte ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, stáť na svätom mieste — kto číta, nech rozumie —. Matúš 24,15.

Keď boli rímske zástavy postavené vo vnútri chrámových nádvorí, kresťania v Jeruzaleme mali utiecť z mesta. Dvaja svedkovia znamenia zničenia Jeruzalema zdôrazňujú závažnosť rozpoznania „znamenia“ ešte pred obliehaním a inšpirácia ďalej stotožňuje, že títo dvaja svedkovia nachádzajú svoje „bezprostrednejšie uplatnenie“ v posledných dňoch. Keď sestra Whiteová písala o Kristovom varovaní pred zničením Jeruzalema v súvislosti s tým, že Ezechiel a Ján sa nachádzali vo videní chrámu, uviedla:

„Hoci sa tieto proroctvá čiastočne naplnili pri zničení Jeruzalema, ich bezprostrednejšie uplatnenie sa vzťahuje na posledné dni.“

„Stojíme na prahu veľkých a slávnostných udalostí. Proroctvo sa rýchlo naplňa. Pán je pri dverách. Čoskoro sa pred nami otvorí obdobie nesmierného významu pre všetkých žijúcich. Spory minulosti sa znovu oživia; povstanú nové spory. O výjavoch, ktoré sa majú odohrať v našom svete, sa nám ešte ani nesnívalo.“ Testimonies, zväzok 5, 753.

Vo štvrtej kapitole bol Ezechiel usmernený, aby stvárnil podobenstvo, ktoré zdôrazňovalo „znamenie obliehania“. Ezechiel vo svojej knihe päťkrát stvárnil podobenstvo, ktoré jeho bratia odmietli vidieť. Ezechiel päťkrát hovoril k svojim bratom a oni odmietli počuť. Jeho stvárnene podobenstvá a posolstvá znázorňujú päťnásobnú triedu nerozumných panien, ktoré odmietajú prijať vzrast „poznania“ spojený s jeho podobenstvami a slovami. Tieto slová a podobenstvá boli priamo spojené so zničením Jeruzalema, ktoré má „ešte priamejšie uplatnenie v posledných dňoch“.

Ty tiež, synu človeka, vezmi si tehlu, polož ju pred seba a načrtni na nej mesto, totiž Jeruzalem. Oblehni ho, vystavaj proti nemu pevnosť, navrš proti nemu val; postav proti nemu aj tábor a rozostav proti nemu baranidlá dookola. Potom si vezmi železnú panvicu a postav ju ako železnú stenu medzi seba a mesto. Obráť svoju tvár proti nemu; bude obkľúčené a ty ho budeš obliehať. Toto bude znamením pre dom Izraela.

Lahni si aj na ľavý bok a polož naň nepravosť domu Izraela; podľa počtu dní, počas ktorých budeš na ňom ležať, budeš niesť ich nepravosť. Lebo ja som na teba položil roky ich nepravosti podľa počtu dní, tristo deväťdesiat dní; tak budeš niesť nepravosť domu Izraela. A keď ich dokončíš, ľahni si znova na pravý bok a ponesieš nepravosť domu Júdovho štyridsať dní; ustanovil som ti jeden deň za jeden rok. Preto obráť svoju tvár proti obliehaniu Jeruzalema, odhaľ svoje rameno a prorokuj proti nemu. A hľa, ja položím na teba putá a nebudeš sa obracať z jedného boka na druhý, kým nedokončíš dni svojho obliehania. Ezechiel 4:1–8.

Znamenie

Slovo „znamenie“ sa v knihe Ezechiel vyskytuje deväťkrát. Vo štvrtej kapitole je obliehanie Jeruzalema „znamením“ pre dom Izraela. V dvanástej kapitole je Ezechiel opäť „znamením“, ktoré označuje obliehanie a zničenie Jeruzalema.

Synu človeka, bývaš uprostred odbojného domu, ktorí majú oči, aby videli, a nevidia; majú uši, aby počuli, a nepočujú, lebo sú odbojným domom. Preto si ty, synu človeka, priprav výstroj na presídlenie a za dňa sa presídl' pred ich očami; presídlíš sa zo svojho miesta na iné miesto pred ich očami: azda to vezmú do úvahy, hoci sú odbojným domom. Potom vynesieš svoju výstroj za dňa pred ich očami ako výstroj na presídlenie; a večer vyjdeš pred ich očami, ako vychádzajú tí, čo idú do zajatia. Pred ich očami si prekop stenu a tadiaľ to vynes. Pred ich očami to ponesieš na pleci a vynesieš to za súmraku; zakryješ si tvár, aby si nevidel zem, lebo som ťa ustanovil za znamenie domu Izraela. Ezechiel 12:2–6.

Keď vzpurný dom uvidel zahrané podobenstvo, nevedel, čo znamená, a tak požiadal Ezechiela, aby im ho vysvetlil.

Synu človeka, či sa ťa dom Izraela, ten dom vzbury, nespýtal: Čo robíš? Povedz im: Takto hovorí Pán, Hospodin: Toto bremeno sa týka kniežaťa v Jeruzaleme a celého domu Izraela, ktorý je medzi nimi. Povedz: Ja som vašim znamením; ako som urobil ja, tak sa stane im: pôjdu do vyhnanstva a do zajatia. Ezechiel 12:9–11.

Obliehanie Jeruzalema je znamením pre Boží ľud v posledných dňoch.

„Každý z dávnych prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie platí pre nás. „A toto všetko sa im dialo ako predobrazy a bolo to napísané na naše napomenutie, ku ktorým prišli konce vekov.“ 1. Korint'anom 10:11. „Nie sebe samým, ale nám slúžili tým, čo vám teraz zvestovali tí, ktorí vám kázali evanjelium v Duchu Svätom zoslanom z neba; do čoho túžia nazerať anjeli.“ 1. Petra 1:12....“

„Biblia nahromadila a zviazala spolu svoje poklady pre túto poslednú generáciu. Všetky veľké udalosti a vážne deje starozmluvných dejín sa opakovali a opakujú v cirkvi v týchto posledných dňoch.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.

Tento istý deň

Ezechiel je v hranom podobenstve o „obliehaní a zničení Jeruzalema“ znamením pre Boží ľud v posledných dňoch.

A znovu, v deviatom roku, v desiatom mesiaci, desiateho dňa mesiaca, zaznelo ku mne slovo Hospodinovo: Syn človeka, zapíš si meno tohto dňa, práve tohto dňa; kráľ Babylona sa práve v tento deň postavil proti Jeruzalemu.

A prednes podobenstvo vzbúreneckému domu a povedz im: Takto vraví Pán Hospodin: Pristav hrniec, pristav ho a nalej doň aj vody. Zhromaždi doň jeho kusy, každý dobrý kus, stehno i plece; naplň ho vybranými kosťami. Vezmi vybrané z čriedy a poukladaj aj kosti pod neho; daj mu poriadne vrieť a nech sa v ňom varia jeho kosti. Preto takto vraví Pán Hospodin: Beda krvožiznivému mestu, hrncu, v ktorom je jeho hrdza a ktorého hrdza z neho nezišla! Vyprázdňuj ho kus po kuse; nech naň nepadne lós. Lebo jej krv je uprostred nej; položila ju na holú skalú; nevyliala ju na zem, aby ju prikryl prach; aby vyvolala prchký hnev a vykonala pomstu. Preto som položil jej krv na holú skalú, aby nebola prikrytá.

Preto takto hovorí Pán Hospodin: Beda krvavému mestu! Aj ja urobím hranicu pre oheň veľkú. Priložte drevo, zapáľte oheň, uvarte mäso, dobre ho okoreňte a nech sa kosti spália. Potom ju postav prázdnu na jej uhlíky, aby sa jej med' rozpálla a žiarila a aby sa v nej roztavila jej nečistota, aby sa strávil jej usadenina. Unavila sa lžami a jej veľká usadenina z nej nevyšla; jej usadenina bude v ohni. V tvojej nečistote je hanebnosť; pretože som ťa očisťoval, a nebola si očistená, viac už nebudeš očistená od svojej nečistoty, dokiaľ neuvediem na tebe svoj hnev do pokoja. Ja, Hospodin, som to povedal: stane sa to a vykonám to; neustúpim, neušetím ani neofutujem; podľa tvojich ciest a podľa tvojich skutkov ťa budú súdiť, hovorí Pán Hospodin.

I prišlo ku mne slovo Hospodinovo: Syn človeka, hľa, jedným úderom ti odnímam túžbu tvojich očí; ale nebudeš nariekať ani plakať a tvoje slzy nepotečú. Vzdychaj potichu, nezachovávaj smútok za mŕtvymi, uviaž si na hlavu svoj turban, obuj si obuv na nohy, nezahal'uj si pery a nejedz chlieb ľudí. A hovoril som ľudu ráno, a večer mi zomrela žena; a ráno som urobil, ako mi bolo prikázané. Vtedy mi ľud povedal: Nepovieš nám, čo to pre nás znamená, že takto konáš?

Vtedy som im odpovedal: Ku mne zaznelo slovo Hospodinovo: Povedz domu Izraela: Takto hovorí Pán, Hospodin: Hľa, znesvätím svoju svätýňu, pýchu vašej sily, túžbu vašich očí a to, čo vaša duša ľutuje; a vaši synovia a vaše dcéry, ktorých ste tam zanechali, padnú mečom. A budete robiť tak, ako som robil ja: nezakryjete si pery ani nebudete jesť chlieb od ľudí. Svoje turbany budete mať na hlavách a svoju obuv na nohách; nebudete smútiť ani plakať, ale budete hynúť pre svoje neprávosti a nariekať jeden nad druhým. Tak bude Ezechiel pre vás znamením: podľa všetkého, čo urobil, budete robiť; a keď sa to stane, poznáte, že ja som Pán, Hospodin. Ezechiel 24:1–24.

Ezechiel je znamením, ktoré označuje začínajúce obliehanie a záverečné zničenie Jeruzalema a následne zajatie členov laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

„Keď Kristus hľadel dolu z vrcholu Olivového vrchu, videl tento stav vecí jestvujúci v každej cirkvi. Varovania zostupujú ku všetkým, ktorí kráčajú v šľapajach ľudu Jeruzalema, ktorý mal také veľké svetlo. Tento ľud je pred nami ako výstraha. Tým, že ľudia v tomto našom čase

odmietajú Božie varovania, opakujú hriech Jeruzalema. Pán vidí to, čo ľudský činiteľ nevidí a nechce vidieť — dôsledok všetkých ľudských zámerov v Battle Creeku. Urobil všetko, čo Boh mohol urobiť. Nechal zažiariť svetlo pred očami ľudu, aby ich hriechy nedosiahli hranicu, za ktorou už nemožno pocítiť pokánie. No dlhodobým procesom odchýlenia sa od spravodlivých a správnych zásad sa ľudia postavili tam, kde sa nerozlišujú svetlo a pravda, spravodlivosť a milosrdenstvo. Tento postup sa stal súčasťou ich samej prirodzenosti.“ Testimonies, zväzok 8, 68.

Dvaja svedkovia Alfy a Omegy

Ezechiel bol nadprirodzene učinенý nemým a bolo mu oznámené, že keď padne Jeruzalem, opäť bude môcť hovoriť a že vtedy bude „znamením“. To, že Ezechiel nesmútil nad smrťou svojej manželky, označilo znak alfa na začiatku obliehania a otvorenie Ezechielových úst pri páde Jeruzalema bolo znakom omega. Obliehanie až po zničenie je označené znamením na začiatku i na konci. V rámci toho istého znázornenia je ako druhý svedok znamenia alfa a omega predstavená smrť „žiadosti Ezechielových očí“ ako alfa a smrť „žiadosti očí“ ľudu je znakom omega tohto obdobia. Obdobie jedného a pol roka nesie dvoch svedkov alfy a omegy. Smrť Ezechielovej manželky predstavovala zajatie a pošliapanie vojska a omega smrť Jeruzalema predstavovala pošliapanie svätyne.

A tak vám bude Ezechiel znamením; podľa všetkého, čo robil, budete robiť aj vy. A keď sa to stane, spoznáte, že ja som Pán, Hospodin. A ty, syn človeka, či to nebude v ten deň, keď im odnímam ich silu, radosť ich slávy, túžbu ich očí a to, k čomu upierajú svoju myseľ, ich synov a ich dcéry, že v ten deň príde k tebe ten, kto unikne, aby si to počul na vlastné uši? V ten deň sa otvoria tvoje ústa pred tým, ktorý unikal, a budeš hovoriť a už nebudeš nemý; a budeš im znamením, a spoznajú, že ja som Hospodin. Ezechiel 24:24–27.

Šesť úmrtí

Smrť Ezechielovej manželky označuje začiatok obliehania a smrť Jeruzalema, ktorý je v prorockom zmysle Kristovou nevestou, a znázorňuje čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, ktorému predchádza obdobie predstavované obliehaním. Obdobie obliehania a zničenie sú dva odlišné, hoci priamo súvisiace medzníky. Obliehanie je časové obdobie a zničenie je bod v čase. Zničenie je nedeľný zákon, ktorému predchádza obdobie formovania obrazu šelmy. Obdobie obrazu šelmy sa uzatvára znamením šelmy. Keď Ježiš v Matúšovi dvadsiatej štvrtej kapitole označil znamenie zničenia Jeruzalema, odvolal sa aj na dni Noacha.

Ale ako bolo za dní Noacha, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Lebo ako za dní pred potopou jedli a pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Noe vošiel do korábu, a nespoznali, kým neprišla potopa a všetkých ich nezmietla; tak bude aj pri príchode Syna človeka. Matúš 24:37–39.

V Noachových dňoch sa dvere milosti zatvorili, čím predobrazovali čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, ktorý je takisto predobrazovaný zatvorením dverí 22. októbra 1844. Obdobie od exeterského táborového zhromaždenia 12. – 17. augusta 1844 predstavuje prorocké obdobie, ktoré vedie k

zatvoreniu dverí.

Za dní Noacha predstavoval Noach tretieho anjela a tretí anjel prišiel k zatvoreným dverám 22. októbra 1844. Za dní Noacha, ktoré podľa Ježiša budú ako „príchod Syna človeka“, viedli traja anjeli zo zjavenia štrnástej kapitoly k zatvoreným dverám. William Miller predstavoval posolstvo prvého anjela a v dňoch Noacha ho predobrazoval Enoch. Júda označuje Enochovo posolstvo za paralelu k Millerovmu posolstvu.

A aj Enoch, siedmy od Adama, o nich prorokoval, hovoriac: Hľa, Pán prichádza s desaťtisícami svojich svätých, aby vykonal súd nad všetkými a usvedčil všetkých bezbožných medzi nimi zo všetkých ich bezbožných skutkov, ktoré bezbožne popáchali, i zo všetkých tvrdých rečí, ktoré proti nemu hovorili bezbožní hriešnici. Júda 1:14, 15.

Millerovo posolstvo prvého anjela ohlasovalo „súd“, predobrazený Enachovým posolstvom. Začiatok Enacha je označený tým, že bol „siedmy od Adama“. Millerovo posolstvo sa začalo i skončilo príchodom „sedemnásobku“ proti severnému kráľovstvu a o štyridsaťšesť rokov neskôr prišiel 22. októbra 1844 tretí anjel, keď sa naplnil „sedemnásobok“ proti južnému kráľovstvu. Tak Enach, ako aj Miller, ktorí boli poslami hodiny súdu, začínali tým, že bolo určené číslo sedem. Obdobie, ktoré sa začalo Enachom, tým siedmym, sa skončilo siedmimi dňami, počas ktorých zvieratá vstupovali do korábu, až kým neboli dvere nadprirodzene zavreté. Ježiš vždy znázorňuje koniec začiatkom.

Enoch splodil Matuzalema, ktorý potom splodil Lámecha. Lámech a Matuzalem predstavujú posolstvo druhého anjela a tiež posolstvo polnočného volania. Polnočné volanie postupovalo až k zatvoreným dverám, a preto je znázornené Matuzalemom, ktorý zomrel v roku potopy. Lámech predstavoval posolstvo druhého anjela a zomrel päť rokov pred potopou. Tých päť rokov od smrti Lámecha až po smrť Matuzalema, keď sa dvere zatvorili, predobrazovalo smrť Ezechielovej nevesty, označujúcu začiatok obdobia, ktoré viedlo k smrti Kristovej nevesty, predstavovanej Matuzalemom.

Enoch predstavoval prvého anjela, ktorý prišiel v roku 1798, Lámech predstavoval druhého anjela, ktorý prišiel 19. apríla 1844, a Matuzalem predstavoval polnočný výkrik od Exeteru až po zavretie dvere 22. októbra 1844, čo bolo predobrazené Noachom. Päť rokov od smrti Lámecha až po smrť Matuzalema predstavovalo rok a pol od roku 587 pred Kr. až do roku 586 pred Kr. Tých päť rokov od Lámecha po Matuzalema predstavuje päť rokov od roku 1448 až do roku 1453.

31. októbra 1448 zomrel Ján Palaiologos a jeho brat Konštantín jedenásty (posledný Konštantín) žiadal islamskú tureckú moc o dovoľenie nastúpiť na trón východného Ríma. Jeho podriadenie sa 27. júla 1299 naplnilo druhých sto päťdesiat rokov zo Zjavenia deväť, uvedených v desiatom verši. Päť rokov po smrti Jána Palaiologa zomrel jeho brat Konštantín jedenásty na hradbách Konštantínopola, keď Mehmed II dobyl byzantskú ríšu východného Ríma. Mehmed je turecká podoba mena Mohammed, takže smrť prvého Mohammeda v roku 632, ktorá začala prvé proroctvo sto päťdesiatich rokov zo Zjavenia deväť (nachádzajúce sa v piatom verši), sa skončila smrťou posledného Konštantína rukou „Mohammeda druhého“ osemsto dvadsaťjeden rokov neskôr. Päť rokov pred svojou smrťou Mohammed predpovedal zánik Ríma a naplnilo sa to skrze

Turka menom Mohammed druhý.

Konštantín posledný, jedenásty, zomrel v bitke o Konštantínopol, čím sa určuje päť rokov od smrti jeho brata Jána po jeho vlastnú smrť. Týchto päť rokov bolo predobrazených piatimi rokmi od smrti syna Lámecha až po smrť otca Matuzalema, o päť rokov neskôr, keď sa nad archou zatvorili dvere. Tak bola smrť Ezechielovej nevesty predobrazená smrťou Lámecha a spolu vydávajú svedectvo o smrti Jána Palaiológa v roku 1448. Následná smrť Matuzalema sa zhoduje so smrťou Kristovej nevesty a so zničením Jeruzalema v roku 586 pred Kr., a spolu sa zhodujú so smrťou Konštantína jedenásteho.

Traja svedkovia prorockého obdobia, ktoré sa začína i končí smrťou, znázorňujú obdobie utvárania obrazu šelmy, ktoré sa uzatvára znamením šelmy, a je to v súlade s ohlasovaním polnočného volania v milleritických dejinách a s utváraním obrazu šelmy, ktoré sa v našich súčasných dejinách uzatvára znamením šelmy. Keď sa znamenie šelmy naplní v čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, prorocké „hovorenie“ nastane v súlade s tým, ako Ezechiel mohol „hovoriť“ z vlastného podnetu, keď bol Jeruzalem zničený.

Hovorenie

Pri nedeľnom zákone, ktorý je predobrazený zničením Jeruzalema, je prorocké hovorenie Spojených štátov označené tým, že falošný prorok hovorí ako drak.

A videl som inú šelmu vystupovať zo zeme; a mala dva rohy podobné Baránkovým, ale hovorila ako drak. Zjavenie 13,11.

Pri nedeľnom zákone Bileám po tretí raz udrie svoju oslicu a oslica potom prehovorí.

A Hospodin otvoril ústa oslice a povedala Balámovi: Čo som ti urobila, že si ma už po tretí raz zbil? A Balám povedal oslici: Pretože si si zo mňa robila posmech; kiežby som mal v ruke meč, lebo teraz by som ťa zabil. A oslica povedala Balámovi: Či nie som tvoja oslica, na ktorej jazdiš od toho času, čo si ma mal, až do dnešného dňa? Mala som azda niekedy vo zvyku takto voči tebe robiť? A on povedal: Nie. Numeri 22:28–30.

Falošný prorok prehovorí pri nedeľnom zákone a islam tiež prehovorí pri nedeľnom zákone. Oboje sú v prorockom zmysle falošnými prorokmi. Pri nedeľnom zákone prehovorí „videnie“ Habakuka, ktoré meškalo.

Lebo videnie je určené ešte na ustanovený čas; no napokon prehovorí a nesklame: ak by sa aj oddialilo, očakávaj ho; lebo istotne príde, neoneskorí sa. Habakuk 2,3.

Habakuk je pravý prorok, ktorý hovorí v protiklade k falošným prorokom. „Videnie“ Habakuka hovorí ústami predtým nemého Ezechiela, ktorého ústa sú potom otvorené. Zaslúbenie byť Božími ústami bolo dané Jeremiášovi.

Prečo je moja bolesť ustavičná a moja rana nevyliciteľná, ktorá sa zdráha zahojiť? Či mi budeš celkom ako klamár, ako vody, ktoré vysychajú? Preto takto hovorí Hospodin: Ak sa navrátiš, privediem ťa späť a budeš stáť pred mnou; a ak oddelíš vzácne od ničomného, budeš

ako moje ústa. Nech sa oni navrátia k tebe, ale ty sa nevracaj k nim. Jeremiáš 15:18, 19.

Pri nedeľnom zákone sa deväťmesačná Zachariášova nemota skončila, keď prehovoril a potvrdil, že meno jeho syna má byť Ján. Zachariáš predstavoval vodcov, ktorí neveria slovu tretieho anjela, a Ján predstavoval Eliášovo hnutie, cirkev, ktorá mala uviesť druhý príchod Krista.

A Zachariáš povedal anjelovi: Podľa čoho to poznám? Ved' ja som starec a moja žena je v pokročilom veku. A anjel mu odpovedal: Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Bohom, a som poslaný hovoriť s tebou a zvestovať ti túto radostnú správu. A hľa, onemieš a nebudeš môcť hovoriť až do dňa, keď sa tieto veci stanú, pretože si neuveril mojim slovám, ktoré sa naplnia vo svojom čase.

A ľud čakal na Zachariáša a divil sa, že sa tak dlho zdržal v chráme. A keď vyšiel, nemohol k nim prehovoriť; a spoznali, že v chráme videl videnie, lebo im dával znamenia a zostal nemý. Lukáš 1:18–22.

Zachariáš patril k ôsmemu oddielu kňazov.

Za dní Herodesa, judského kráľa, žil istý kňaz menom Zachariáš z Abiášovej triedy; jeho manželka bola z Áronových dcér a volala sa Alžbeta. Obaja boli spravodliví pred Bohom a bezúhonne chodili vo všetkých prikázaniach a ustanoveniach Pánových. Nemali však dieťa, lebo Alžbeta bola neplodná, a obaja boli už v pokročilom veku. A stalo sa, keď podľa poriadku svojej triedy vykonával kňazskú službu pred Bohom, že podľa obyčaje kňazského úradu pripadol los jemu, aby vošiel do chrámu Pánovho a páliť kadidlo. A všetok zástup ľudu sa vonku modlil v hodine kadidlového obetovania. Lukáš 1:5–10.

Všetci proroci predstavujú posledné dni a Zachariáš vošiel do chrámu, ako aj Ezechiel. Patril do ôsmeho poriadku kňazov, čím označoval symbol ôsmich duší na Noemovom korábe, ktoré prešli zo starého do nového sveta. On i jeho manželka boli bezúhonní, no Zachariáš bude pochybovať o Gabrielových slovách. Milleritské hnutie sa začalo ako Filadelfskí (bezúhonní), ale v roku 1856 prešlo na Laodicejských. V posledných dňoch je posolstvo anjela posolstvom tretieho anjela a Gabrielovo posolstvo Zachariášovi predstavuje posolstvo tretieho anjela a tiež Eliášovo posolstvo, ako ho predstavuje Ján Krstiteľ.

A ukázal sa mu anjel Pánov, stojaci po pravej strane oltára na kadidlo. Keď ho Zachariáš uvidel, preľakol sa a zmocnila sa ho bázeň. Ale anjel mu povedal: Neboj sa, Zachariáš, lebo tvoja modlitba je vyslyšaná; tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján. A budeš mať radosť a veselosť a mnohí sa budú radovať z jeho narodenia. Lebo bude veľký pred Pánom; nebude piť víno ani opojný nápoj a bude naplnený Duchom Svätým už od lona svojej matky. A mnohých zo synov Izraela obráti k Pánovi, ich Bohu. A on pôjde pred ním v duchu a moci Eliášovej, aby obrátil srdcia otcov k deťom a neposlušných k múdrosti spravodlivých, aby pripravil Pánovi ľud hotový. A Zachariáš povedal anjelovi: Podľa čoho to poznám? Ved' som starec a moja manželka je v pokročilom veku. A anjel mu odpovedal: Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Bohom, a bol som poslaný hovoriť s tebou a zvestovať ti tieto radostné veci. Lukáš 1:11–19.

Zachariáš pochyboval, že posolstvo prichádzajúceho Eliáša sa naplní.

Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša skôr, ako príde veľký a hrozný deň Hospodinov. A on obráti srdce otcov k synom a srdce synov k ich otcom, aby som neprišiel a neudrel zem kľatbou. Malachiáš 4, 5. 6.

Sestra Whiteová v súvislosti s pečatením v deviatej kapitole Ezechiela uvádza, prečo bolo vedenie laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa predobrazené Zachariášovou neverou.

„Trieda tých, ktorí nepocitujú zármutok nad vlastným duchovným úpadkom ani nežialia nad hriechmi iných, zostane bez Božej pečate. Pán poveruje svojich poslov, mužov so zhubnými zbraňami v rukách: ‚Chodte za ním mestom a bite; nech vaše oko nešetří, ani sa nezľutujete: pobite do záhuby starých i mladých, panny i malé deti, i ženy; ale nepribližujte sa k nikomu, na kom je znamenie; a začnite pri mojej svätyni.‘ A začali pri starcoch, ktorí boli pred domom.“

„Tu vidíme, že cirkev — svätyňa Pánova — bola prvá, ktorá pocítila úder Božieho hnevu. Starci, tí, ktorým Boh udelil veľké svetlo a ktorí stáli ako strážcovia duchovných záujmov ľudu, zradili zverenú dôveru. Zaujali postoj, že nemusíme očakávať zázraky a zjavné prejavy Božej moci ako v predošlých dňoch. Časy sa zmenili. Tieto slová posilňujú ich neveru a hovoria: Pán neurobí dobro ani zlo. Je príliš milosrdný, aby navštívil svoj ľud súdom. Tak je ‚Pokoje a bezpečnosť‘ volaním mužov, ktorí už nikdy viac nepozdvihnú svoj hlas ako trúbu, aby ukázali Božiemu ľudu jeho priestupky a domu Jákobovmu jeho hriechy. Títo nemajú psi, ktorí nechceli štekajúť, sú tí, na ktorých doľahne spravodlivá pomsta urazeného Boha. Muži, panny i malé deti všetci spolu hynú.“ Testimonies, zväzok 5, 211.

Zachariáš pochyboval o poslanstve tretieho anjela, ktoré je Eliášovým poslanstvom a opakuje dejiny Jána Krstiteľa, ako aj dejiny Williama Millera.

Päť mesiacov

Alžbeta päť mesiacov skrývala svoje tehotenstvo.

A po tých dňoch jeho manželka Alžbeta počala a skrývala sa päť mesiacov hovoriac: Takto so mnou naložil Pán v dňoch, keď zhliadol na mňa, aby odňal moju potupu medzi ľuďmi. A v šiestom mesiaci bol anjel Gabriel poslaný od Boha do mesta v Galilei, ktoré sa volá Nazaret. Lukáš 1:24–26.

Zachariáš patril do ôsmej kňazskej triedy, čo zodpovedá obriezke jeho syna Jána na ôsmy deň, keď Zachariáš opäť prehovoril. On i jeho syn Ján predstavujú osem duší, ktoré boli na Noemovej arche a boli ukryté pred smrťou prinesenou vodami potopy počas piatich mesiacov, čiže sto päťdesiatich dní. Sto päťdesiat dní tehotenstva a vôd potopy zodpovedá dvom obdobiam piatich mesiacov v Zjavení deviatej kapitoly.

Zachariáš a jeho syn Ján takisto predstavujú čas, keď siedma cirkev Laodicea prechádza do ôsmej cirkvi Filadelfia. Od Zachariášovej služby počas ôsmej triedy až po obriezku jeho syna Jána na ôsmy deň sa predstavuje prorocké obdobie, v ktorom číslo osem označuje začiatok i koniec. V rámci tohto prorockého obdobia sa nachádza päťmesačné obdobie predstavujúce čas skrytosti.

„Hovorenie“ proroctva označuje čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon; preto Zachariáš hovorí pri nedeľnom zákone, keď je jeho syn zapečatený, ako to predstavuje úkon obriezky. V tejto dejinnej línii, pred nedeľným zákonom, keď Zachariáš hovorí, na konci piatich mesiacov, v šiestom mesiaci, Mária navštevuje Alžbetu a Duch Svätý pomazáva Alžbetu, ktorá ako žena predstavuje pomazanie Božej cirkvi štyri mesiace pred čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom.

V tých dňoch Mária vstala a ponáhľala sa do hornatého kraja, do mesta v Judsku. Vošla do domu Zachariáša a pozdravila Alžbetu. Keď Alžbeta počula Máriin pozdrav, dieťa sa pohlo v jej lone a Alžbeta bola naplnená Duchom Svätým. I zvolala veľkým hlasom a povedala: Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho lona. A odkiaľ mi je to, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo hľa, len čo mi hlas tvojho pozdravu zaznel v ušiach, dieťa v mojom lone sa pohlo od radosti. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, lebo sa splní to, čo jej bolo povedané od Pána. Lukáš 1:39–45.

Na konci piatich mesiacov Alžbeta prehovorila k Márii „veľkým hlasom“ a chválila Máriinu vieru v Gabrielovo poslanstvo, ktoré je v posledných dňoch poslanstvom tretieho anjela. Alžbetin manžel Zachariáš neveril, ale Mária áno. Mária počula Gabrielovo poslanstvo päť mesiacov po Zachariášovi, a tak je jej viera v tretieho anjela označená ako prichádzajúca po tom, čo bolo zjavené skryté poslanstvo piatich mesiacov. Skrytým poslanstvom piatich mesiacov v posledných dňoch je prvých päť mesiacov zo Zjavenia deväť, verš päť. Mária predstavuje cirkev posledných dní, ktorá prijíma poslanstvo tretieho anjela, zahŕňajúce osobitné odpečatenie piatich mesiacov tesne predtým, ako približne o štyri mesiace neskôr príde ohlasovanie čoskoro prichádzajúceho nedeľného zákona.

Na medzníkoch Máriinej návštevy sa hnutie prvého a druhého anjela, znázornené Zachariášom a Alžbetou, spája s hnutím tretieho anjela, znázorneným Máriou a Jozefom. Zachariáš predstavuje predstaviteľa cirkvi, ktorá neverila poslanstvu tretieho anjela, a Jozef, tesár, predstavuje hnutie znázornené samopodpornou prácou. Adventizmus sa končí tak, ako sa začal, a začal sa ako hnutie, nie ako organizovaná cirkevná štruktúra. Hnutie sto štyridsiatich štyroch tisíc, znázornené Jozefom, Máriou a Kristom, sú priamymi príbuznými milleritského hnutia, znázorneného Zachariášom, Alžbetou a Jánom, a nevera roku 1863 je znázornená Zachariášom. Rok 1863 predstavuje neveru voči poslanstvám prvého a druhého anjela a hnutie tretieho anjela predstavuje Máriinu vieru.

„Anjeli boli poslaní, aby pomohli mocnému anjelovi z neba, a počul som hlasy, ktoré akoby zneli všade: ‚Vyjdite z nej, ľud môj, aby ste neboli účastní jej hriechov a aby ste neprijali z jej rán. Lebo jej hriechy siahli až po nebo a Boh sa rozepamätal na jej nepravosti.‘ Toto poslanstvo sa zdalo byť dodatkom k tretiemu poslanstvu, pripájajúc sa k nemu tak, ako sa polnočné volanie pripojilo k poslanstvu druhého anjela v roku 1844. Sláva Božia spočinula na trepezlivých, očakávajúcich svätých a oni neohrozene dávali posledné slávnostné varovanie, zvestovali pád Babylonu a vyzývali Boží ľud, aby z neho vyšiel, aby mohol uniknúť jeho strašnému údely.“ Early Writings, 277.

Spojenie dvoch poslanstiev je znázornené tým, že Mária navštívila Alžbetu, a tento bod nastal, keď sa odhaľuje skrytých päť mesiacov. Tento bod je miestom, kde sa dve proroctvá spájajú a sú spolu

ohlasované. Jedno ohlasovala Alžbeta a druhé Mária. Spojenie dvoch posolstiev určuje, kedy sa polnočný výkrik spája s posolstvom druhého anjela, a to sa v milleritskej histórii udialo na táborovom zhromaždení v Exeteri.

Po tom, čo Alžbeta a potom Mária predniesli svoje vyhlásenia, „Mária zostala s ňou asi tri mesiace a vrátila sa do svojho domu.“ Lukáš 1:56. Obdobie šesťdesiatich šiestich dní od Exeteru až po 22. október 1844 je znázornené tými štyrmi mesiacmi, ktoré sa uzavreli pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, keď Zachariáš prehovoril. Tieto štyri mesiace predstavujú obdobie ohlasovania posolstva polnočného volania, ktoré prichádza po posolstve piatich skrytých mesiacov.

Dve posolstvá v dejinách milleritov boli posolstvami prvého a druhého anjela a posolstvo prvého anjela bolo zmocnené naplnením časového proroctva, ktoré sa začalo obdobím piatich mesiacov a ktoré bolo čiastočne skryté až do desiatich dní pred svojím naplnením 11. augusta 1840, ako to predložil Josiah Litch. Zmocnením posolstva druhého anjela bola oprava nesprávnej predpovede z roku 1843, ku ktorej došlo na táborovom zhromaždení v Exeteri, ako to predložil Samuel Snow.

Hlásanie dvojitého posolstva polnočného volania je znázornené ako krátke obdobie predtým, než sa dvere zavreli, čo v príbehu o Noachovi otvorilo päťmesačné obdobie, ktoré sa skončilo tým, že archa spočinula na vrchu Ararat. Obdobie hlásania polnočného volania prichádza po odpečatení skrytých piatich mesiacov, ku ktorému došlo desať dní pred 11. augustom 1840, a takisto po tom, čo Pán odňal svoju ruku od obrazov, ktoré prikryl na mape z roku 1843. Desať dní od 1. do 11. augusta sa zhoduje so šesťdesiatimi šiestimi dňami od Exeteru do 22. októbra 1844 a dvojité svedectvo označuje odpečatenie skrytých piatich mesiacov sprevádzané opravou nesprávneho hlásania, ktoré vyvolalo prvé sklamanie; a to sa deje vtedy, keď sa Mária v šiestom mesiaci stretáva s Alžbetou a zdraví ju.

Pri nedeľnom zákone Spojené štáty hovoria ako drak, hovorí osol islamu a videnie Habakuka hovorí ústami Jeremiáša, Zachariáša a Ezechiela. Pri nedeľnom zákone je Ezechiel znamením, a tak predstavuje zástavu, ktorá sa pozdvihuje pri nedeľnom zákone. Dva z deviatich výskytov slova „znamenie“ v Ezechielovi označujú „soboty“ ako znamenanie posvätenia, predstavujúce spojenie Božstva s ľudstvom.

Ale konal som pre svoje meno, aby nebolo znesvätené pred pohanmi, medzi ktorými boli a pred ktorých očami som sa im dal poznať, keď som ich vyviedol z egyptskej krajiny. Preto som ich vyviedol z egyptskej krajiny a priviedol som ich na púšť. A dal som im svoje ustanovenia a oznámil som im svoje súdy, ktoré ak človek zachová, bude v nich žiť.

Navyše som im dal aj svoje soboty, aby boli znamením medzi mnou a nimi, aby poznali, že ja som Hospodin, ktorý ich posväcuje. Ale dom Izraela sa proti mne búril na púšti: nechodili podľa mojich ustanovení a zavrhlí moje súdy, ktoré keď človek zachováva, bude v nich žiť; aj moje soboty veľmi poškvrnili. Vtedy som povedal, že na nich vylejem svoju prchkosť na púšti, aby som ich zahladil. Ale konal som pre svoje meno, aby nebolo znesvätené pred pohanmi, pred očami ktorých som ich vyviedol. Aj som im pozdvihol svoju ruku na púšti, že ich neuvediem do krajiny, ktorú som im dal, oplývajúcej mliekom a medom, ktorá je ozdobou všetkých krajín; pretože zavrhlí moje súdy a nechodili podľa mojich ustanovení, ale

poškvrňovali moje soboty, lebo ich srdce išlo za ich modlami. Ale moje oko ich ušetrilo, aby som ich nezahubil, ani som ich celkom nevyhubil na púšti. A ich synom som povedal na púšti: Nechod'te podľa ustanovení svojich otcov, ani nezachovávajúce ich súdy, ani sa nepoškvrňujte ich modlami. Ja som Hospodin, váš Boh; choď'te podľa mojich ustanovení, zachovávajúce moje súdy a čiňte ich; a svät'te moje soboty, a budú znamením medzi mnou a vami, aby ste poznali, že ja som Hospodin, váš Boh. Ezechiel 20:9–20.

Ezechiel predstavuje zástavu stoštyridsiatich štyroch tisíc a znamením Božstva spojeného s ľudstvom sú Pánove „sabbaty“. Ezechiel je znamením na začiatku obliehania a je znamením pri zničení Jeruzalema, keď je pozdvihnutý ako zástava. Na začiatku obliehania sú znamením aj tí, ktorí odmietajú vidieť a počuť, ktorí znesväcujú Jeho „sabbaty“.

Potom prišli ku mne niektorí starší Izraela a sadli si pred mnou. Tu mi zaznelo slovo Hospodina: Syn človeka, títo muži si postavili svoje modly vo svojom srdci a položili si pred svoju tvár kameň úrazu svojej neprávosti; či sa mám dať od nich vôbec dopytovať? Preto k nim prehovor a povedz im: Takto hovorí Pán, Hospodin: Každý muž z domu Izraela, ktorý si postaví svoje modly vo svojom srdci a položí pred svoju tvár kameň úrazu svojej neprávosti a príde k prorokovi, tomu ja, Hospodin, odpoviem podľa množstva jeho modiel, aby som zasiahol dom Izraela v ich vlastnom srdci, pretože sa všetci odcudzili odo mňa pre svoje modly.

Preto povedz domu Izraela: Takto vraví Pán, Hospodin: Čiňte pokánie a odvráťte sa od svojich modiel, a odvráťte svoje tváre od všetkých svojich ohavností. Lebo každý z domu Izraela alebo z cudzinca, ktorý sa zdržuje v Izraeli, kto sa odo mňa oddeľuje, kto si stavia svoje modly vo svojom srdci a kladie pohoršenie svojej neprávosti pred svoju tvár, a prichádza k prorokovi, aby sa ma prostredníctvom neho dopytoval, ja, Hospodin, mu odpoviem sám od seba. A obrátim svoju tvár proti tomu mužovi a urobím ho znamením a príslovím, a vytmem ho spomedzi svojho ľudu; a poznáte, že ja som Hospodin. A ak bude prorok oklamáný, keď prehovorí slovo, ja, Hospodin, som oklamal toho proroka, a vystriem svoju ruku proti nemu a zničím ho spomedzi svojho ľudu Izraela. A ponesú trest za svoju nepravosť: trest proroka bude taký istý ako trest toho, kto sa k nemu obracia; aby dom Izraela viac neblúdil odo mňa a aby sa viac nepoškvrňoval všetkými svojimi priestupkami, ale aby boli mojím ľudom a ja aby som bol ich Bohom, vraví Pán, Hospodin. Ezechiel 14:1–11.

V Nashville budú tí v laodicejskom zbore adventistov siedmeho dňa, ktorí neverili ako Zachariáš; ktorí „zaujali stanovisko, že nemusíme očakávať zázraky a zjavné prejavy Božej moci ako v dávnejších dňoch“, ako to predstavuje obdobie rokov 1840 až 1844, konfrontovaní tými, ktorí stoja mimo adventizmu, s otázkou, prečo nezvestovali varovanie. Stávajú sa „znamením“ falošného posolstva o pokoji a bezpečnosti, ktoré vyznačuje oddelenie múdrych a bláznivých, ako to znázorňovali dva proti sebe stojace stany na táborovom zhromaždení v Exeteri. Nesú „znamenie“ modlárstva a vzbury, zatiaľ čo Ezechiel nesie pravé prorocké posolstvo varovania. Na konci obliehania, keď je Jeruzalem zničený, čo predstavuje nedeľný zákon, je znamením vzbury znamenie šelmy a znamením poslušnosti je Božia pečať.

Pre adventizmus sa pri nedeľnom zákone úplne končí čas milosti a tam je označené znamenie spravodlivých i bezbožných. Ukončenie času milosti pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone predobrazuje ukončenie času milosti, keď povstane Michael, a tam je znamenie smrti zástupov znázornené Gógom a Magógom.

A tí, čo budú prechádzať krajinou, keď niekto uvidí ľudskú kosť, postaví pri nej znamenie, dokiaľ ju pochovávači nepochovajú v údolí Hamón-góg. A aj meno mesta bude Hamóna. Tak očistia krajinu. Ezechiel 39:15, 16.

Znamenie zmluvy je označené v tridsiatej siedmej kapitole Ezechiela, kde údolie mŕtvych kostí oživa a dve palice sú spojené. Kostí sú privedené k životu posolstvom islamu, znázorneným ako štyri vetry, čím predobrazuje 11. august 1840. Obe palice sú spojené v jednu, čím predstavujú spojenie posolstva druhého anjela s posolstvom polnočného volania. Kostí predstavujú zmocnenie prvého anjela a dve palice predstavujú zmocnenie druhého anjela. Potom je Boží ľud Jeho vyvoleným ľuďom zmluvy posledných dní, znázorneným Jánom ako stoštyridsaťštyritisíc.

A navyše s nimi uzavriem zmluvu pokoja; bude to s nimi večná zmluva. Upevním ich, rozmnožím ich a postavím svoju svätyňu do ich stredu naveky. Aj môj príbytok bude s nimi; áno, ja budem ich Bohom a oni budú mojim ľuďom. A pohaniam poznajú, že ja, Hospodin, posväcujem Izrael, keď moja svätyňa bude v ich strede naveky. Ezechiel 37:26–28.

Spojenie božstva a ľudstva je v Božom Slove znázornené rozličnými spôsobmi a jedným z týchto obrazov je situácia, keď je „citadela duše“, nachádzajúca sa vo vyššej prirodzenosti človeka, spojená s citadelou Božej svätyne. Keď je nebeská trónna sieň, ktorá predstavuje Božiu citadelu, zjednotená s citadelou vyššej prirodzenosti človeka, Boží ľud je „posvätený“ a On prebýva „uprostred nich naveky“.

Po tridsiatej siedmej kapitole Ezechiel predkladá tridsiatu ôsmu a tridsiatu deviatu kapitolu, v ktorých oslovuje Goga a Magoga ako symboly konfederácie ľudstva, stojaceho mimo Božieho vyvoleného zmluvného ľudu. V štyridsiatej kapitole je zmluvný ľud z tridsiatej siedmej kapitoly predstavený ako chrám, ktorý naplňa celú zem. Kapitoly tridsaťosem až štyridsať predstavujú povstanie Božieho zmluvného ľudu v posledných dňoch, ako je to znázornené číslami 38 a 40.

V nasledujúcom článku budeme v týchto veciach pokračovať.